

[Inge Fischer Møller.]

standard- og normkrav på det sociale område, der interesserer.

Også jeg er helt enig i, at problemerne rækker langt videre. Det, der er afgørende for mig, når vi drøfter forslaget, er, at der ikke sker nogen forringelse af den sociale standard. Jeg kan naturligvis være helt enig i, at vi skal søge at nå frem til besparelser, hvor vi kan, og at også det sociale område må være i søgelyset. Jeg tror dog, man skal være opmærksom på, at tingene nok er lidt vanskeligere, end de ser ud ved første øjekast. Jeg er stadig af den opfattelse, at vi i vor diskussion skal sondre mellem de krav, der gælder personaleområdet, og kravene til de tekniske standarder.

Jeg må på forhånd tage afstand fra, at der for tiden er for meget personale på vore institutioner. Jeg synes ikke, det er det indtryk, man får, når man i det daglige har med disse sager at gøre. Jeg tror, at en blank accept af det konservative forslag på dette punkt vil indebære en meget alvorlig fare for, at vi sænker niveauet, og det kan jeg ikke medvirke til.

Derimod vil jeg ikke afvise, at vi kan nå fornuftige resultater ved at forenkle de tekniske standard- og normkrav. Et af de punkter, hvor vi nok kan nå længst, er hele problematikken omkring godkendelsesproceduren. De regler, vi kender i dag, er for stive og må derfor laves om. Når vi nu kan diskutere disse ting med begrundet håb om at nå til fornuftige resultater, er det — og her kan jeg igen henvise til mine tidligere udtalelser her i tinget — i lyset af, at vi har fået en kommunalreform og står over for gennemførelsen af en socialreform. Der er skabt større enheder, og der er ønske om decentralisering af kompetence. Men jeg tror, at man skal være opmærksom på, at en sådan udlægning af retten til selv at bestemme meget vel kan rejse nye spørgsmål, som skal løses. Jeg tænker her på, at staten har en helt naturlig interesse i at være med i beslutningsprocessen.

Nu vil forslaget gå i udvalg, og vi må så i det arbejde, som skal foregå dér, se, hvor langt vi kan komme. Men jeg kan på forhånd erklære mig positivt indstillet og vil gerne bidrage til, at vi kan nå frem til et efter socialdemokratiets opfattelse godt resultat.

Nathalie Lind: Mit partis ordfører, hr. Holger Hansen, er desværre forhindret i at være til stede, men jeg skal på hans vegne komme med nogle enkelte bemærkninger, måske ikke så meget til selve dette forslag som til den behandling af forslaget, som har fundet sted.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at økonomiministeren holder en tale, som vi næsten alle kan være enige i, men som vel stort set er en gentagelse af den, der blev holdt her i tinget den 14. januar i år. Jeg er vel opmærksom på, at ministeren nævner de forskellige fagministerier, hvor man arbejder med planer om ændring af de krav, der stilles fra centralt hold. Men jeg har en fornemmelse af, at den megen velvilje, der lyder fra regeringens side, når vi diskuterer disse ting, ikke endnu har givet sig udtryk i konkrete forslag.

Jeg har selv haft lejlighed til at sidde i det udvalg, som sidst behandlede forslaget, og vi måtte ende med at afgive en beretning, da det ikke var muligt at komme til bunds i tingene, bl.a. fordi regeringen, som det også er blevet sagt her i dag, fortsat forhandler med kommunerne om dette spørgsmål og naturligt nok ønsker disse forhandlinger bragt til en afklaring, inden man vil komme med det endelige forslag til folketinget.

Derfor kan jeg kun beklage, at der på de områder, som er taget op, og som mit partis ordfører her i januar måned gav udtryk for venstres enighed i, nemlig at give kommunerne større beføjelser, så de selv fik ansvaret for bl.a. de tekniske normer, endnu intet konkret er sket.

Dertil kommer vel, som det også blev nævnt af økonomiministeren, at vi nu foruden ved dette forslag får en naturlig anledning til at behandle alle disse spørgsmål, når socialministerens forslag til bistandslov snart fremsættes her i tinget. I overensstemmelse med kommissionens arbejde, men uafhængigt af det, der er lagt op til her, er der jo forslag om, at tilsynsmyndighed og godkendelsesmyndighed i videre udstrækning skal overgå til kommuner og amtskommuner.

Jeg tror, at hvis vi virkelig skal komme til bunds i denne sag og virkelig skal opnå det, vi vel alle tilsigter: så gode løsninger som muligt og løsninger, der er i overensstemmelse med, hvad befolkningen ønsker